

תורתך שאלתי

עיון בפרשת השבוע בדרך שאלות ותשובות

גליון מס' 259 - וזאת הברכה

שואלים על השולחן

שאלת פתיחה ללימוד משפחתי

וְהָיָה בְּיִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ בְּהִתְאַסֵּף

רְאִישִׁי... יֶחֶד טְבֵטִי יִשְׂרָאֵל

מִתִּי מִתְּגִלָּה מַלְכוּת ה' בְּעוֹלָם,

וּמִהוּ הַתְּנָאִי לְהִשְׁרָאֵת שְׂכִינָתוֹ

וְלִהְיוֹתוֹ הַמְּיוֹחֵד עַל עַם יִשְׂרָאֵל?

מלכות שמים נבנית בישראל רק

כששוררים בינינו שלום ואחדות.

בעלי התוספות מבארים

שבשעת מחלוקת, חלילה, אנו

מתנהגים כביכול כאילו אין עלינו

מלך, אך כשאנו מתאספים יחד,

הקב"ה מייחד מלכותו עלינו.

הרש"ר הירש מוסיף שהתורה

היא מוקד החיבור המאחד את

כל שבטי העם ומעניק לכל יחיד

מעמד שווה וקדוש.

כדברי הנצי"ב מוולוז'ין, עצם כוח

ההתכנסות המשותפת מרומם

אותנו למדרגת "ישורון", ומעורר

זכות נשגבה המשדדת אף את

מערכות הטבע להצלתנו.

מסקנות יישומיות לחיים:

1. **אחדות היא תנאי למלכות**

שמים. כשאנו מגלים סבלנות

ומאירים פנים איש לרעהו בבית

ובקהילה, אנו ממליכים את הבורא

בעולם.

2. **עוצמת הכלל גוברת על הטבע.**

כפי חידוש הנצי"ב, כוח הציבור

המאוחד גדול מצירוף היחידים

שבו. בעת צרה ומשבר, התכנסות

באהבה סוללת פתח לישועות

ולניסים שלמעלה מדרך הטבע.

וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בֵּרַךְ מֹשֶׁה

אִישׁ הָאֱלֹהִים... לְפָנַי מוֹתוֹ

רש"י: סמוך למיתתו, שאם לא עכשיו אימתני.

בספר 'תורת חיים' (חסידות קוסוב)

מובא שיסוד ברכתו היה לחקוק

בלבבות את הקריאה הנוקבת: **ואם**

לא עכשיו – אימתי? משה רבנו

לימד שכל רגע בחיים הוא פיקדון

יקר ערך, שאינו שב לעולם. הברכה

הנעלית ביותר אינה רק שפע

ותוצאות, אלא היכולת לפתוח את

הלב לרגע ההווה, לנצל כל רגע

לעבודת ה' ולעשיית חסד מתוך

שמחה ונוכחות, כאן ועכשיו.

מעוניינים ברעיונות חינוכיים

מפרשת השבוע?

שלחו את המילה 'רעיון'

למייל Office@shaalti.co.il

או לחצו כאן

חג שמח

שבת שלום ומבורך

הגליון מוקדש

לע"נ ר' יהודה אריה

ב"ר הרה"ג אברהם זללה"ה

וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בֵּרַךְ

מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים...

מדוע פותחת הפרשה ב'ו' החיבור?

כיצד מתקשרת לפטירת משה רבנו?

* **ה'חזקוני'** מבאר שלאחר התוכחה

הנוקבת בשירת 'האזינו', בחר משה

שלא להיפרד מעמו בתוכחה קשה.

הוא עטף אותם בברכה ובחיבה.

* **'אור החיים'** מאיר שעל אף שנגזרה

עליו מיתה בעטיים של בני ישראל

במי מריבה, לא נטר משה טינה

בלבו. בעין טובה, חיבר את ברכתו

לברכות האבות הקדושים והשפיע

עליהם טובה ממקור הנבואה.

וְלִזְבוּלֹן אָמַר שְׂמַח זְבוּלֹן

בְּצֵאתָהּ וַיִּשְׁשָׁךְ בְּאַהֲלֶיהָ

בברכת משה לשבטי ישראל מתגלה

סוד השותפות הנצחית בין זבולון

לבין יששכר, שעמל על לימוד תורה.

החיד"א בספרו '**חומת אנך**' מאיר

את עומק שמחה זו. הצלחתו של

זבולון מובטחת בזכות עמלו של

יששכר בבית המדרש.

החיד"א מדגיש שאין שותפות זו

גורעת מחלקו של יששכר, משום

שבחשבון שמים אין חלוקה של

חיסור. הקב"ה מעניק ליששכר

מתנה מיוחדת, ושכרו אינו מתמעט

כמלוא נימה מחמת חלקו של זבולון.

ברית יששכר וזבולון מגלה שהתורה

אינה נחלת יושבי בית המדרש

בלבד, אלא נכס נצחי שכל המסייע

בהחזקתו שותף מלא באורו.

יְחִי רְאוּבֵן וְאֵל יָמֹת וְיִהְיֶה מְתֵיו מִסְפָּר (לג, ו)

לאחר שבירך משה "יחי ראובן", מדוע כפלה

התורה לשונה והוסיפה "וְאֵל יָמֹת"?

מסופר על רבי חיים מבריסק, שכשהיה כבן ארבע שנים נכנס תלמיד חכם לבית אביו, הגאון בעל ה'בית הלוי'. בתוך הדברים הפליג האב בחריפות מוחו של בנו וביקש להוכיח זאת מפסוק זה.

קרא ה'בית הלוי' לרבי חיים הקטן והציג בפניו את הקושי: מדוע ראה משה רבנו צורך להוסיף את המילים 'ואל ימות', לאחר שכבר בירכו 'יחי ראובן'? הרהר הילד קצרות, ובחריפות בריסקאית אופיינית שאל את אביו: אבא, אמור נא לי, אימתי נאמרה ברכה זו, בחייו של ראובן או לאחר הסתלקותו? השיבו אביו: פשוט הדבר, בודאי שנאמרה לאחר מותו.

נענה רבי חיים והסביר בבהירות: אם כן, ההסבר ברור. כוונת הברכה 'יחי ראובן', שיקום לתחיית המתים. ומשקם לתחיה, ניתן להמשיך ולברכו 'ואל ימות', שלא יטעם עוד טעם מיתה לעולם.

וַיָּבֹאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מֹשֶׁה בְּעֶרְבֹת מוֹאב

שְׁלֹשִׁים יוֹם וַיָּתֵמוּ יָמִי בְּכִי אֲבֵל מֹשֶׁה

רש"י מדייק בפסוק: בפטירת אהרן נאמר שבכו אותו "כל בית ישראל", אנשים ונשים כאחד, משום שהיה רודף שלום ומטיל אהבה בין איש לאשתו. אך כשנפטר משה נאמר רק "בני ישראל", רק הזכרים.

פרשה זו חותמת את התורה כולה בשבחו של רבם

של כל הנביאים. כיצד יתכן שדווקא ברגעי הפרידה

נרמז חיסרון לכאורה בכבודו לעומת אהרן אחיו?

מבאר רבי יהושע לייב דיסקין שדווקא עובדה זו מעידה על גדלותו של משה, כמנהיג. בתפקידו הוא נדרש לפסוק דינים רבים ולעמוד בפרץ בלחצים. מטבע הדברים, היו מי שהכרעותיו לא מצאו חן.

אין זה גנאי, אלא שבח: **גדלותו של מנהיג אמת**

נמדדת בנאמנות מוחלטת לדעת תורה צרופה,

מבלי לחשוש מ"דעת הקהל" או מרדיפת

פופולריות מדומה. גבורתו של משה היא שעמדה

איתן בייעודו ללא משוא פנים, ומתוך כך קבע את

דמותו של הציבור לדורות.

שמחת התורה בהקפות - ליום שמחת תורה

סיפר ראש ישיבת מיר, רבי רפאל שמואלביץ ששנה אחת ביום שמחת תורה ראה בחור שעמד בשעת ההקפות בצד כשהוא עצוב. ראש הישיבה ניגש אליו ושאל אותו מדוע אינו משתתף בריקודים עם כל הקהל.

ענה לו הבחור: כיצד אוכל לשמוח בשמחת התורה, מה כבר אני יודע מהתורה? כמה כבר למדתי ממנה? השיב לו ראש הישיבה: משל למה הדבר דומה, לאדם שהרויח בהגרלת הלוטו מיליון דולר, והפרס הגדול היה בסך עשרה מיליון דולר. הזוכה יכול לשמוח על שהרויח סכום עצום של מיליון דולר. מאידך, הוא גם יכול להצטער על שגשג ממונה הזכיה הגדולה בסך עשרה מיליון.

כך גם כאן, על אף שהצער מקנן בצדק מסוים בלב הבחור על אי ידיעת התורה, מכל מקום ודאי ישנם שני מבטים על כל נושא, וכל דבר יפה בעתו. בכל השנה עליו לראות ולהתבונן כמה חסר לו בלימוד התורה, ולעשות מאמצים להשיג כמה שיותר.

אבל בשמחת תורה זה הזמן לשמוח על מה שהשיג. להתבונן על החלק המלא שבו, על מה שיש לו. לכל הרגשה זמן ייחודי, לכל זמן ועת - עת ספוד ועת רקוד.

כמה פעמים הבטחת לעצמך: 'השנה אלמד את הפרשה'?

השנה לא נשארים

עם ההבטחה

מתחילים מ'בראשית'

הזמנים עכשיו

והספרים בדרך אליכם

ספרי 'תורתך שאלתי' הופכים את החלום למציאות

השנה, הפרשה נפתחת בפניך בשיטה ייחודית

בכל פסוק שאלות ועליהן מגוון תשובות מגדולי המפרשים

הפוך את לימוד הפרשה לחוויה מרתקת